N:r 5. ÅRG. 28. 5 MARS 1923. PREN.-PRIS 2:25.

REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

En bild från förra hungersnöden. *Foto O. Beinhoff.*

Hungrande utanför stadsporten i Miencihih i väntan på folkkökets öppnande.

GIVANDETS VÄLSIGNELSE.

Av kontraktsprosten L. M. Engström.

Missionsintresset tillför en församling ymnig välsignelse. Detta enligt den oryggliga lagen i Guds rike: Den som giver han får. Den som lyder Gud, bliver välsignad av Gud. Redan i det timliga blir detta uppenbarat. Den missionsintresserade har ett kraftigt motgift mot världsvändhet och jordesinne. Givandet för Herrens skull medför en underbar drygsel i det timliga goda.

Ännu tydligare blir välsignelsen i det andliga. Tron väckes och stärkes under missionsintresset. Guds Ande finner större framgång för sitt verk hos den människa, som nitälskar för andras frälsning. Bönelivet blir djupare och varmare. Kärlekslivet innerligare: kärleken till Herren, kärleken till den eviga själen och kärleken till medåtminstone. Hoppet om evigt liv mognar och vandder allt vissare. En manlig kristendom med märg, glöd, mod, kraft blir följden av sant missionsintresse.

Allra härligast skall välsignelsen ta sig i evigheten. Kärleksbevisen mot hedningarna, även de minsta, skola igenlönas i de rättfärdigas uppståndelse. Vad som i tro och kärlek gives åt missionen på jorden, skall i himmelen befinnas vara förvandlat i eviga skatter. Bönhörelser, av vilka den uppriktige missionsbedjaren i livstiden såg litet eller intet, skola där framträda i utomordentlig storhet och härlighet. Hedningar, vilka genom en missionskristens förbön och kärlek blivit dragna närmare Guds rike, blivit förda till omvändelse och helgelse, skola i evighet högeligen föröka hans outsägliga och härliga glädje.

*

Det finnes tvenne kapitel i den Heliga Skrift, som äro mycket litet kända och ännu mindre behjärtade. Det är 2 Kor. 8 och 9 kapitel. Läs dem! Behjärta dem! Förvandla dem i bön! Fatta detta uppsåt: Jag vill genom Guds nåd bli en tacksam, offervillig, förebedjande och hängiven missionskristen. Jag vill ock uppmuntra andra att bliva det. Jag vill arbeta, för att min församling må bli en offervillig församling, en rätt missionsintresserad församling.

(Ur Hemlandskyrkan och missionen.)

Tillbedjan.

Under Brödraförsamlingens första tid voro medlemmarna under hela fem år endräktigt samlade för att tillbedja lammet. Och en väldig kraft följde på denna tillbedjan. De blevo villiga var och en att gå upp allt för att följa lammet och gå dit det ledde. Det tändes hos var enda en av dem den första kärlekens glöd och värme. Lammet blev allt för dem. Och när lammet blev allt för dem, kunde han förhärliga sig genom dem i världen. När har, allt sedan apostlarnas tid, en sådan väldig kraft brutit fram i världen, som just då, när Guds folk var samlat i tillbedjan inför lammet? Men vi må lägga märke till, vilken uthållig tillbedjan det var! Denna tid blev den märkligaste i Brödraförsamlingens historia.

O, att det komme en sådan tid i vår historia, i varje enskild livs historia, i Guds församlings historia!

Den 14 mars.

»Och de törstade ej uti öknarna, där han ledde dem. Vatten lät han flyta åt dem ur klippan, och klippan klöv han, och vatten rann därur.» Es. 48: 21.

S. M. K:s årliga gemensamma böne- och offerdag står åter för dörren. Den 14 instundande mars ingår S. M. K. i sitt 36 år. Vilken rikedom av nådesbevisningar gömmes ej inom ramen av dessa 35 år! Guds tiders trofasthet har i sanning varit en skatt av saligheter.

När vi i år samlas till gemensam bön är läget allvarligare än det kanske någonsin varit. De mest löftesrika möjligheter till andlig skörd förefinnas på vårt fält. Den infödda församlingen står mer än någonsin redobogen att träda in under arbetets ok. Församlingslivet har hunnit att nå en betydande grad av fasthet och mognad. Redan har ledningen av församlingsarbetet delvis börjat kunna övertagas av de infödda själva. En besökelsetid ifrån Herren, då han på ett särskilt sätt ville utgjuta över de unga planteringarna sin Andes rika nådesregn skulle snart kunna förvandla den spirande andliga brodden till en blomstrande Herrens örtagård, vars välluktsångor skulle sprida sig vida omkring över hela den hedniska bygden.

Men allt detta underbart stora, som nu skulle kunna vinnas, hotas på mångfaldigt sätt. Rövarnas oavlåtliga plundringståg ha utarmat befolkningen och även många ibland de kristna. Hungersnödens vålnad reser sig återigen hotande över så gott som hela vårt fält. Den tros komma att bli svårare än den sistlidna hungersnöden var, enär nu folket intet har samlat i lador eller magasin. Allt detta har ju högst avsevärt reducerat möjligheterna till självunderhåll och självutbredning. Det blir ju icke ens möjligt för de kristna att under sådana nödtider kunna hålla sina barn i skolorna. Än mindre kunna de helt övertaga det ekonomiska ansvaret för skolor eller andra verksamhetsgrenar.

Mitt i all denna sönderslitenhet och nöd börja nya anti-utländska strömningar gå fram ibland folket. Övergrepp ha begåtts, som för kort tid sedan skulle ansetts otänkbara. Missionärer och andra utlänningar ha tagits som gisslan av kringströvande bandithorder. Utländska köpmän och ämbetsmän ha utsatts för grovt överfall. Även mord ha förekommit. Det ser även ut, som om en ny boxarrörelse skulle vara under uppsegling.

Mitt i all denna väldiga kamp äro våra leder glest besatta. Några ha på grund av ålder och bruten hälsa måst lämna sin post därute. En har Herren nyligen kallat till sig. Flera av dem, som ännu tappert kämpa därute, äro nedbrutna och måste snarast möjligt beredas tillfälle till hemresa. I somliga fall ha stationer fått stå vakanta eller bemannade med endast en enda utländsk arbetskraft, och ännu hava ej de kommit, som skulle kunna rycka in, där lederna glesnat. Den lilla skaran i striden har att bära abnormt stora arbetsbördor, och förstärkning är ett skriande behov. Arbetet har också under det år, som gått haft att kämpa med ekonomiska trång-

mål. Med innerlig tacksamhet till Herren ha vi fått se, att de medel, som kunnat utsändas, räckt till missionärernas underhåll och till de allra nödvändigaste missionsutgifterna, såsom infödda medhjälpares avlöning, hyror, hemresor, m. m. d. Men intet har blivit över för de i budgeten upptagna förslagen rörande behövliga och önskvärda utgifter, varför missionärerna fått arbeta utan det stöd, som ett rikligare tillskott till missionsmedlen för dem skulle ha varit ifråga om att föra arbetet framåt till nya segrar och landvinningar i denna de rika möjligheternas tid. Ej heller har det varit möjligt att, såsom önskligt hade varit, reparera och uppehålla missionens byggnader och skolverksamhet.

Hur allvarligt manar oss icke allt detta till trogen, uthållig förbön, när vi nu samlas. Låt oss tänka oss några punkter, omkring vilka vi särskilt kunde samla våra tankar i tacksägelse och förbön:

Tacksägelseämnen:

1. Guds rika nåd mot S. M. K. under de gångna 35 åren.
2. De löftesrika möjligheterna till andlig skörd på vårt fält.
3. Den infödda församlingens tillväxt i antal och i ökad offervilja.
4. Församlingens tillväxt i fasthet och mognad.
5. Att ledningen börjar kunna övertagas av de infödda.

Böneämnen:

1. För de genom rövarnas plundringståg utarmade.
2. För de av hungersnöden åter hotade.
3. För alla de kristna på vårt fält, som direkt eller indirekt drabbas av dessa hemsökelser.
4. Att de anti-utländska strömningarna bland folket må kunna dämpas.
5. För de fåtaliga missionärerna i stridslinjen.
6. För de nedbrutna och trötta missionärerna.
7. Att Gud må kalla nya män och kvinnor in i sin heliga tjänst.
8. Att Herren i sin nåd må fylla missionens ekonomiska behov.
9. Att en besökelsetid ifrån Herren må komma över hela vårt fält och över allt vårt arbete såväl i hemlandet som på missionsfältet.

Från redaktion och expedition.

Den 14 mars,

som är S. M. K:s årliga böne- och offerdag, anordnas ett möte på Stadsmissionens lokal, Stortorget 3, Stockholm, till vilket alla missionens vänner hjärtligt inbjudas. Mötet kommer, vill Gud, att ledas av sekreteraren, varjämte missionärerna *August Berg* och *Oscar Carlén* komma att medverka. Mötet börjar kl. 7 e. m. Efter mötet enkel tésupé, varvid överste H. Dillner avslutar mötet.

Den som önskar deltaga i tésupén, torde anmäla detta till S. M. K:s expedition. Allm. Tel. Norr 224 73, Riks 44 59.

Med avseende på denna vår böne- och offerdag, bedja vi att få rikta våra läsares uppmärksamhet på den i detta nummer införda artikeln med rubriken »*Den 14 mars*».

Det vore gott om våra vänner landet runt på den dagen om än under aldrig så enkla förhållanden, ja, om inte mer än två eller tre kunna komma tillsammans, då ville förena sig med oss i gemensam, allvarlig bön. Vår missions läge både ute och hemma är sådant, att vi mer än någonsin behöva allvarligt anropa Herrens namn.

»På dina murar, Jerusalem, har jag ställt väktare; varken dag eller natt få de någonsin tystna. I som skolen ropa till Herren, given eder ingen ro. Och given honom ingen ro, förrän han åter har byggt upp Jerusalem och låtit det bliva ett ämne till lovsång på jorden.» Es. 62: 6, 7.

*

Tjänstledighet.

Missionsföreståndare *E. Folke* har för sin hälsas vårdande erhållit tjänstledighet under mars och april månader. Under tiden handhar sekreteraren föreståndarens funktioner.

*

Nödläget på vårt fält.

I brev, daterat Yüncheng den 10 jan. 1923, skriver missionskommitténs sekreterare, pastor *J. Th. Sandberg:* »Hungersnöden och de fattigas lidande runt omkring oss fyller alla med smärta och vemod. Det är mörka utsikter framför oss. Ännu har ej nöden nått sin höjdpunkt, ty ännu finnes litet kvar att äta, och jämförelsevis få äro nu alldeles utblottade, men med förrådens slut och utan utsikter till skörd i vår stirra tiotusentals människor med hopplöshet framför sig.

Efter kinesiska nyåret kommer det enligt allas mening att bliva förfärligt. Många förklara helt öppet, att för dem finnes inlet hopp. Endast döden väntar. Och säkert är, att kan ej hjälp erhållas i stor utsträckning, så komma många, många att dö hungersdöden. Det är svårt att under sådana förhållanden predika. De fattiga endast tänka på och fråga: »Vad skola vi äta?» Vi ha bildat en nödhjälpsförening här för detta distrikt, bestående av stadens ledande ämbetsmän och affärsmän samt vi främlingar och hava vänt oss till andra föreningar med begäran om hjälp.»

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

BREVAVDELNINGEN

Vår nyaste missionsstation.

I ett enskilt brev meddelar missionär *Beinhoff:*

Efter många och långa års förberedelser ha vi äntligen kommit så långt, att vi nu äro bosatta i staden Shanchow. Det har ingalunda varit lätt att flytta hit med alla våra saker över de svåra Hsiashibergen.

De byggnader, som nu upprörts på missionens mark, äro helt och hållet nya. Vår lilla bostad på övre våningen är liten men bekväm. Rummen äro små, men vi tycka om dem. Kanske ej så privata, som vi skulle önskat, ty de ligga utmed gatan. Det var ett gammalt hus, som vi köpt i Pinglu och som hade virke till en andra våning. Under oss ha vi ett litet kapell, som rymmer omkring 120 personer. I andra änden av huset ha vi ett stort trevligt gästemottagningsrum. Det är i sanning ett nöje att se ett snyggt gästemottagningsrum, som ju är så viktigt i vår verksamhet, ty det är ju där, som första intrycken givas. Ett trevligt, inbjudande gästrum och en vänlig och människovinnande gästemottagare är nyckeln till all vår verksamhet.

Vi hoppas få inviga vårt lilla kapell den 31 dec. och att tillsammans med ledare från Lingpao och andra Honanförsamlingar fira nyår.

Enligt de medsända fotografierna synes stationen i sitt nuvarande skick. Det är väl byggda hus. Jag hade en mycket duktig och pålitlig byggmästare, som sparade mig mycket besvär och bekymmer. Tråkigt nog är stationen ej på långt när färdig, ty penningarna räckte ej till mer.

Själva arbetets början synes mycket hård. Helt tydligt råder ibland folket en främlingsfientlig ande. Staden Shanchow är en hårdarbetad mark. Vad som nu finnes kvar av det ursprungliga livliga samhället är blott en lämning av det sämsta Yamenfolket från den gamla Tao tai Yamen, som nu flyttats till Honanfu för

flera år sedan. Det är den gamla stammens svekfulla, konservativa ämbetsmän. Under hungernödstiden fick jag på ett särskilt sätt lära känna, vilket djupt hat de närde till alla främlingar. Shanchow's geografiska läge är också mycket säreget, och staden ligger mycket isolerad.

Genom järnvägens öppnande hoppas vi emellertid, att stora förändringar här komma att ske. Det planeras en järnbro emellan staden och södra förstaden, där ock järnvägsstationen skall förläggas vid den breda floddalen, som bergströmmen bildat. Endast genom stadens införlivande med södra förstaden kan den utvecklas från affärssynpunkt sett. De stora affärerna söka gärna skydd bakom de gamla säkra stadsmurarna. Alltsedan i somras, då Shanchow intogs av rövare och illa plundrades, har här rått ständig oro och osäkerhet. Affärerna hava varit till hälften stängda. Affärslivet ligger nere. Samhällets säkerhet är ej betryggad. Portarna till staden slogos upp på vid gavel av stadens bevakningstrupper, och rövare och soldater kämpade om bytet. Sedan följdes rövare och soldater åt mot södra bergen. Det var vid detta tillfälle, som tvenne järnvägsingenjörer fingo medföljа som gisslan och ha sedan varit i rövarnas händer under fyra månader.

Den gångna sommaren och hösten har varit en prövningens tid för oss Honanmissionärer i synnerhet på grund av det rysliga rövareväsendet, som varit rådande. Efter de erfarenheter, jag gjort av rövarna i värdshuset, begav jag mig till Wupe-fu och begärde skydd i enlighet med de bestämmelser, som äro angivna i mitt pass. Vidare begärde jag instruktioner, huruvida jag borde föra min familj till Shanchow i västra Honan. Han gav sitt tillstånd därtill och beordrade därefter en hel division till denna del av Honan och på hans ord och löfte flyttade vi till Shanchow, där vi nu bo. Barnen äro hemma på julferier och de ha mycket att se på den nya platsen. För några dagar sedan gick det rykten, att en hop rövare voro på marsch till Shanchow och skolorna stängdes och folket flydde. Själv reste jag över floden för att i Pinglu söka hyra ett litet hus, dit vi vid behov kunde flytta. Järnvägsfolket har en båt på denna stran-

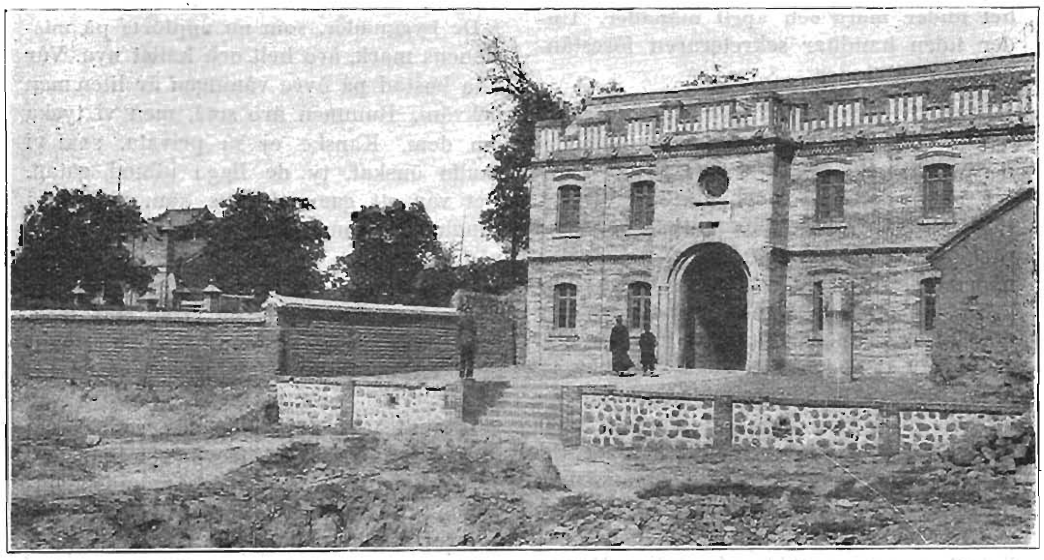

Shanchow nya missionsstation sedd från gatan. *Foto O. Beinhoff.*
Distriktsgeneralens residens till vänster. Portvakten Hsü med hustru i stora porten. Till vänster i porten gästrum, till höger kapell. Övre våningen missionärsbostad.

den och har också i det fridfulla Shansi skaffat sig en fristad undan rövarhordarna i Honan.

Kina är i ett hopplöst tillstånd. Så långt jag kan minnas under mina tjugu år i Kina har jag ej sett det så mörkt som nu. Det fordras en alldeles särskild Herrens nåd att vara missionär härute nu. Kinas folk och regering behöver mycken förbön.

Min hustru har varit bättre en tid, men sedan hon kom hit har hon blivit sämre. Det är hjärtat som är oroligt och inte vill fungera ibland. Hon behöver komma hem. Vi resa så snart skolan är slut på Kikung i början av juni. Hon skall försöka hålla ut till dess.

och de sjuka kunna få hjälpen fritt. Vi ämna skriva till Amerika, men kineserna ha nu hos amerikanarna förstört sina sympatier, dels på grund av att rövarna bortfört amerikanska medborgare som gisslan och dels på grund av att soldaterna i Kalgan skjutit en amerikansk affärsman. Hemma i Sverige är det väl ingen utsikt att få någon hopsamling till stånd! Över hela vårt fält råder stor nöd, och vi skulle vara glada, om det funnes någon möjlighet för oss att få medel, som vi själva kunde kontrollera. Det som kommer genom officiell förmedling löper stor fara att fördröjas eller ock att komma sådana till del, som kunna hålla sig framme, hur stort eller litet behovet än må vara.

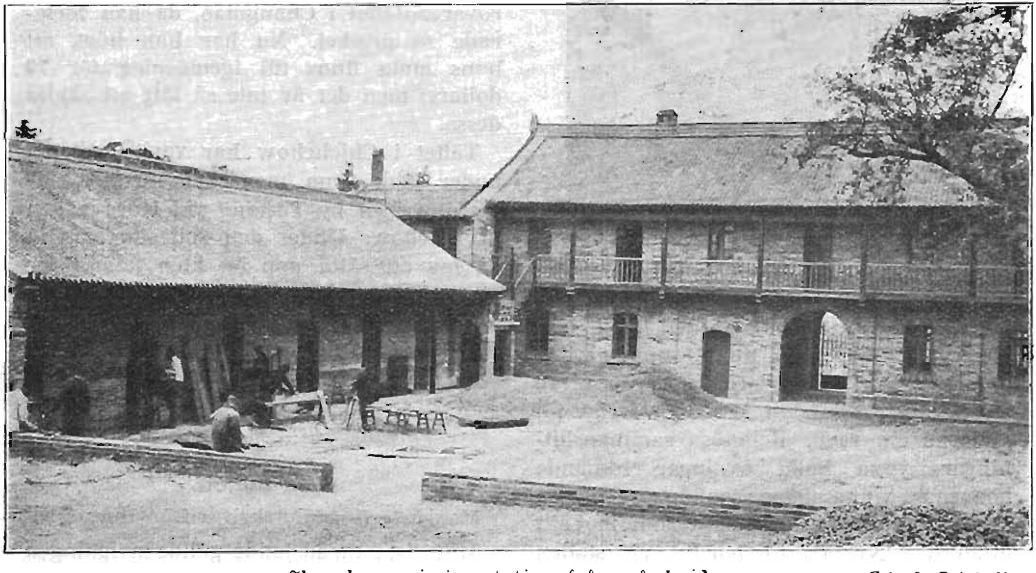

Shanchow missionsstation från gårdssidan. *Foto O. Beinhoff.*

*

Avguderiet florerar — främlingsfientligheten tillväxer.

Missionär *Blom* skriver från Yüncheng:

Här hålla vi nu på med förarbete för avhjälpande av hungersnöden. En kommitté har bildats, i vilken jag liksom i den förra måst åtaga mig att vara vice ordförande. Jag hoppas, vi skola få pengar, så att de arbetsdugliga bli satta i tillfälle att förtjäna sin föda, under det att de små

I Shensi och Honan är det ungefär likadant som här i Shansi, och om ej nederbörd kommer, så att det sådda kan gro, blir läget på vårsidan förtvivlat. Just nu är det de mera utarmade, som lida, men då blir det alla.

Från Shensi höra vi även, att det är en boxarrörelse under uppsegling. Det ser ut, som om reaktionen fått stark fart efter guvernör Feng's avresa, och i Sian-

Fattiga i Yüncheng.

fu ha myndigheterna återtagit den rättighet som gavs att predika i den lokal, som general Feng på sin tid lät uppföra för det ändamålet. Avguderiet florerar värre än någonsin. Särskilt ber man ivrigt till gudarna om regn. Religiösa sammanslutningar, vilka hålla övningar liknande boxarnas, vinna många anhängare. Dessa sammanslutningar besjälas av hat mot allt utländskt. Nyligen förspordes, att staden Lantien var belägrad av en sådan skara, men vi ha ej hört hur det sedan gått. Herren bevare de sina!

Det **finnes mycken utbredd** fiendskap mot allt utländskt mitt under all den vänlighet man möter. Denna främlingsfientlighet är liksom en ström under en stilla vattenyta. Denna understrom bryter fram ibland än här och än **där**. Särskilt hos soldater och rövare. Utlänningarnas anseende har sjunkit mycket dessa år sedan kriget och särskilt genom att ryssarna gjort sin härskande klass landsflyktig och skaror av dessa nu vandra omkring som tiggare i Kina utan några rättigheter. Här i Shansi är det bättre än på andra håll. Men blir det en större rörelse, så är det väl ej troligt, att Shansi kan stå utanför.

Beinhoffs äro nu bosatta i Shanchow och ha det mycket trevligt där. Men stämningen är mycket orolig i staden, och folk har ej sinne för något annat än vad som rör den personliga säkerheten. De äro uppe den ena natten efter den andra med sina lyktor, beredda till flykt. Härom natten rövades en by 2 ½ km. från staden, utan att soldaterna ville eller vågade göra något för att förhindra detta. Herren bevare våra syskon både från anfall och att nedbrytas av oro och väntan! Broder Beinhoff har varit mycket nedstämd efter rövareanfallet i Changmao, då han förlorade så mycket. Nu har han hört, att hans mula finns till igenlösning för 70 dollars, men det är inte så lätt att skaffa dessa.

Tältet i Chiehchow har varit nedtaget under juldagarna, men skall nu åter sättas upp i en by Tishang vid stora vägen till Puchow. Under den kallaste tiden få de lov att sätta upp en liten kamin för att hålla sig varma, och det hjälper till att locka folk, ty många ha ej råd att elda mer i hemmen än vad som behövs för att koka maten.

*

Vid målet.

Missionär *Bergling* skriver från Hoyang:

Mitt sista meddelande gällde invigningen av Barnhemmet i Sinanhsien.

Omedelbart därefter fortsatte vi resan till Yüncheng och Hoyang. Då vägen var osäker beslöto vi att göra resan från järnvägens ändpunkt, Kuan-Intang, in i den trygga Shansiprovinsen på en dag, vilket lyckades. Väl komna över floden kände vi oss trygga, togo in på ett värdshus och sovo gott. Hela dagen mötte vi trupper av olika vapenslag med och utan uniform. Ibland dessa funnos många Shensi-rövare, vilka nu kallats att fylka sig under f. d. Shensimajorens, numera Honangeneralen Hu-Li-sengs fana. Denne unge officer (28 år gammal), som på grund av sitt modiga framryckande med Shensirövarna till general Feng-Y-hsiangs bistånd erhöll sin höga utnämning, har redan vågat

framträda som aspirant till guvernörsposten i Honan, vilken general Feng, på grund av Wu-Peh-fus intriger, måst lämna. Som han tydligen gått med i Wu's intrigspel har han tillåtits att samla en här på 30,000 man under sig, vilken till stor del utgöres av f. d. rövare från denna provins. Naturligen begråta vi ej förlusten av dem, ty vi ha ännu överflöd på sådana. Deras ankomst till Honan och avsikten därmed torde ej i ringa mån ha bidragit till att Feng Y-hsiang skuddade Honan stoftet av sina fötter slog sig ned i och omkring Peking med sina 30,000 man.

Hoyang missionsstation.
Från v. till h.: Martin Lindén, doktorinnan Maria Berg, Ester Berg, Robert och Dagny Bergling.

Framkomna till Yüncheng fingo vi höra, att två dagar, sedan vi farit fram genom Ho-nan, hade 5 järnvägsstationer tagits av de slagna Honan trupperna och järnvägen avskurits. Så fingo vi en ny anledning att prisa Herren.

En behaglig överraskning

mötte oss på vägen till Yüncheng. Då vi som bäst i bergssluttningarna med möda togo oss fram på de bergiga, steniga och trånga vägarna, öppnade sig plötsligt för oss en bred och väl banad bilväg, där 3 stora vagnar med lätthet kunde köra i bredd. Vår häpnad och glädje blev stor, men varade ej så länge, ty så snart vi kommo ned från berget var trafik å den nya vägen förbjuden för andra fordon än bilar. Dessa torde ej komma i gång förrän nästa höst, då bilvägen först hunnit utsträckas till Gula floden, vilket skulle bli samtidigt med att Honanjärnvägen utsträckes till samma punkt på andra sidan

floden. Då så skett kan man på något mer än 3 dygn komma från Shanghai till Yüncheng. Samma resa tog mig för 29 år sedan något över 3 månader.

I Yüncheng funno vi alla syskonen vid bättre hälsa, än vi vågat vänta. Lyckligast syntes vännerna Landins vara, som just fått sin rara lilla skatt. Mormor visade honom med stolthet omkring för de nya gästerna och andra tillstädesvarande beundrare.

Framkomna till Hoyang

började gästerna strömma in från när och fjärran under de 9 dagar jag stannade i Hoyang, innan jag begav mig ut i distriktet på min visitationsresa till utstationerna. 16 dagar har nu denna varat och nu befinner jag mig jämte min hustru och sonen Martin i Hancheng.

Första besöket gällde staden *Chenghsien*, där stormöte hade anordnats i samband med mitt besök. Hela anordningen jämte allt jag där hörde och såg gjorde på mig det allra bästa intryck. Det nya, rymliga och trevligt inredda kapellet, de två nya, stora, trevligt inredda rummen för gäster och ett rum vilket skulle betraktas som pastorns rum, var alltsammans en frukt av en 5-årig insamling på platsen. På min fråga om de voro skuldfria fick jag till svar, att de hade medel över, varmed de nästa vår hoppades kunna inreda skolsal och 4 andra sovrum. Redan nästa år hoppades de få börja egen skola. Det behöver väl ej sägas, att dessa upplysningar framkallade lovets och tacksägelsens toner från mitt allra innersta.

Ett 60-tal medlemmar i ett 50-tal sökare voro närvarande. 2 änkor i åldern 72—73, som av svaghet länge hindrats att komma till Hoyangs stormöten och vilka äga troende söner i sina hem, döptes medels begjutning.

Räddad undan dödsfara.

Vid avresan från Hoyang var jag besluten att besöka vår avlägsnaste utstation Wei-chuang i vårt SV distrikt. I sista stunden ledde Herren mig att ändra resplan. Hade jag följt den ursprungliga, hade jag tillsamman med den väl befästa köpingens innevånare fått dela fasan av att vara belägrad och beskjuten i 9 dygn. Ty den natt, som jag hade ämnat tillbringa där, blev köpingen omringad och beskjuten från alla sidor av trupper tillhörande vårt regemente i Hoyang. Detta därför, att den i köpingen förlagda majoren med sin bataljon hade vägrat att lyda Hoyanggeneralens order.

Huru innerligt tacksam kände jag mig icke, då jag upptäckte huru överhängande den fara var, undan vilken Herren räddat mig.

Min resa genom nordöstra Hoyang — och nästan hela Han-chengdistriktet på vilken jag ännu befinner mig har i stort sett varit allt annat än uppmuntrande. Mina långa överläggningar med ledarna från alla utom en enda utstation ha givit vid handen, att satan varit synnerligen verksam på hela detta fält, den sista tiden. En lång rad av syndafall ha blottats. Aldrig har jag förut vid besök här känt mig så beklämd. *Herren förbarme sig över de fallna!!*

Åter i Hoyang.

Att få tid att fullborda detta brev är ej lätt. Vid hemkomsten från Hancheng-visitationen, hade underrättelse nått oss, att den lille flyktingen, Rudolf Bergling, nått Tungchowfu och där väntade på att pappa skulle komma och hämta honom. Det var ju en glädjande nyhet på samma gång som uppdraget att hämta honom syntes fullt av faror.

Den omskrivne majoren hade med sina lojala trupper drivits ut ur köpingen Wei-chuang och låg nu utmed vägen till Tungchowfu. Förut var han rövarehövding och efter kriget ifråga har han åter degraderats till rövare. Det var som att fara genom eld, men Herren var en eldsmur omkring oss.

På vägen till Tungchowfu sände jag bud till ledarna på våra utstationer i södra distriktet, att de skulle samlas till möte med mig på utstationen i Si'teo på återresan från T. På så sätt fick jag tillfälle

att träffa och överlägga med alla ledarna och uppmuntras genom de erfarenheter, som många hade gjort. Ej minst kärt var att återse de under beskjutningen av Weichuang inneslutna ledarna och finna huru underbart Herren beskyddat *sitt* folk under beskjutningen.

Nu är jul och julstöket här och jag har ännu icke ens hunnit se igenom lådorna i mitt skrivbord efter framkomsten.

Vi ha inkallat alla ledarna i vårt distrikt till bibelkurs här från den 3—15 inst. januari.

Skönt att veta sig hava förbedjare hemma.

Vördsam hälsning till alla missionsvänner!

I Herren — Eder
Rob. Bergling.

Från när och fjärran.

I ett nyligen hitkommet nummer av Peking och Tientsin Times beskrives ett besök av den kristne generalen *Feng Yu hsiang* vid Tsing Hua College i Peking. Vid detta College vistas de unga män, som kinesiska regeringen på statens bekostnad sänder till utländska, mest amerikanska, lärdomssäten för att där fullborda sin utbildning.

Generalen tillbragte ej mindre än fem timmar vid läroverket och inspekterade alla dess avdelningar. Av beskrivningen får man det intrycket, att anstalten i alla hänseenden motsvarar t. o. m. sådana anspråk, som här i Europa ställas på en högre lärdomsanstalt.

I auditorium höll Feng ett kraftigt och allvarligt tal till studenterna. Han sade däri bland annat: Tsing Hua College åtnjuter stort anseende i den lärda världen, och sedan jag nu inspekterat det, kan jag instämma i de lovord, det fått. Jag avstår nu ofta från att göra besök på olika platser, ty Kina befinner sig verkligen i ett hopplöst kaos, och detta har sin grund i militarismen. Våra soldater äro ulvar. Det är dock ej så mycket manskapet som fastmer befälet, som bär skulden för Kinas elände. Våra soldater hängiva sig åt dryckenskap, osedlighet och rofferi. Officerarna hålla stora harem och leva i utsvävningar. Kunna väl sådana beskydda oss?

Jag har innehaft posten som överbefälhavare i både Shensi och Honan. Då rövareskaror överföllo dessa provinser, telegraferade jag till befälhavarna för de olika truppförbanden att angripa rövarna, men icke en enda av dem rörde sig från stället. Då jag använde kraftigare påtryckning, varnade de banditerna på förhand, så att dessa skulle få tid att draga sig undan. De nöjde sig sedan med att plundra befolkningen på det rövarna vid sin avfärd lämnat kvar. Då lagens väktare och ordningens upprätthållare handla så, kan det ej annat än medföra ödesdigra följder. I våra hem hålla vi hundar till skydd, men om dessa börja anfalla sina herrar, är det tid på att göra något. Vi hålla en armé för vårt skydd, men börja våra soldater att plundra oss, kunna vi ej sitta stilla.

Under dessa förhållanden blir det omöjligt att uppehålla våra skolor. I Honan tränga soldaterna in i dessa, driva bort lärare och lärjungar och sätta sig själva i besittning av lokalerna. Handel och industri kan ej bedrivas, ty soldaterna taga med våld alla penningar de kunna komma åt. Vem kan hindra dem? De ha vapen.

Det hjälper ej att vi skaffa oss utländska kläder, utländska uniformer, eller att vi beväpna oss med utländska vapen. *Vad vi framför allt behöva är ett nytt hjärta.*»

*

Den 10 sistl. december återlämnade Japan *Kiao-chow* jämte staden *Tsing-tao* till Kina. Denna betydelsefulla händelse kungjordes genom att den kinesiska flaggan kl. 12 på dagen hissades över regeringsbyggnaden i Tsingtao. Det var första gången under 24 år, som den kinesiska flaggan vajade över en offentlig byggnad i denna stad.

I avvaktan på de japanska myndigheternas avtågande hade banditer samlat sig för att nu erhålla ett lätt byte. Många av stadens invånare beredde sig på att fly. Den kinesiska regeringen var oförberedd och kunde ej lämna staden beskydd utan sökte i stället hejda banditerna genom att till dem utbetala 100,000 dollars. Strax efter detta tillsatte emellertid regeringen den välkände kristne ledaren dr. *C. T. Wang* som guvernör

över provinsen Shantung för att därigenom tillförsäkra provinsen en rättvis styrelse. Dr. Wang mottog uppdraget under villkor, att provinsen skulle ställas under den kristne generalen Feng Yu Hsiang's arméns beskydd. Detta tilläts, och nu stå kristna soldater på vakt överallt och betjäna folket med all möjlig vänlighet. Dr. C. T. Wang, den nye guvernören, har under många år varit en av de främsta ledarna inom den kinesiska K. F. U. M.-rörelsen. Flera av Kinas mest framstående statsmän äro nu kristna. Premiärministern *W. W. Yen* och undervisningsministerns *Wang Ching hiu* äro båda söner till kristna pastorer. *Wellington Koo*, som nu är Kinas utrikesminister, har fått sin uppfostran vid amerikanska episkopalkyrkans universitet i Shanghai. Han var Kinas delegat vid fredskonferensen i Versaille, och har sedan dess varit kinesiskt sändebud i England. Den nyligen avlidne utrikesministern *Wu Ting fang* blev döpt såsom gosse och uppfostrades vid S:t Pauls College, Honkong. Hans son *Wu Chao Chu* var en av de kinesiska delegaterna vid fredskonferensen i Paris.

*

Vid det nordiska missionsmötet i Köpenhamn i maj i år gjordes bl. a. ett uttalande för upprättandet av ett *nordiskt missionsråd*, med tvenne representanter från varje land, för att befrämja gemensamma missionsintressen. På inbjudan av Svenska missionsrådet hölls det första sammanträdet i Stockholm den 13 februari på K. F. U. M:s lokal. De olika ländernas representanter voro: från Danmark professor Torm och missionsdirektor Busch; från Norge missionssekreterare Brandtzaeg och Madagaskarmissionären, pastor Olsen; från Finland missionsdirektor Tarkkanen och missionsläraren pastor Paasio och från Sverige missionsdirektor Gunnar Brundin och missionsföreståndare J. Nyrén.

Sammanträdet öppnades av Svenska missionsrådets ordförande, missionsdirektor Folke.

Till Nordiska missionsrådets ordförande för en period av tre år utsågs missionsdirektor Brundin och till vice ordförande för samma tid missionsdirektor Tarkkanen, Helsingfors. Samtidigt beslöts, att ordförandeposten skulle alternera mellan de nordiska länderna och under treårsperioder innehavas av representanter för länderna i följande ordning: Sverige, Finland, Norge och Danmark. Ordningen bestämdes med hänsyn till att allmänna nordiska missionskonferenser, vilka missionsrådet har som en av sina uppgifter att anordna, skola hållas vart tredje år i de nordiska länderna i den angivna ordningen.

Vid sammanträdet beslöts att anordna en allmän nordisk missionskonferens i Stockholm i september 1925.

Vad sekretariatet beträffar, beslöts, att detta skall vara permanent och icke alternera mellan länderna på samma sätt som ordförandeposten, detta för att så stor enhetlighet och kontinuitet som möjligt må vinnas i arbetet. Till sekreterare utsågs missionssekreteraren J. E. Lundahl, Stockholm.

Missionsrådets sammanträden skola hållas en gång om året och för övrigt när ordföranden finner lämpligt att sammankalla ledamöterna. Nästa ordinarie sammanträde hålles 1923 i Helsingfors.

*

Myndigheterna i Indien hava nu vidtagit avsevärda lättnader i de stränga bestämmelser, som inskränkt Indiamissionens rörelsefrihet efter kriget. Ansökningar om pass till Indien skola hädanefter behandlas av Brittiska Missionsrådet, eller om det är fråga om missionärer som varit i Indien, av Nationella Missionsrådet i Indien. Svenska missionärer bliva härigenom likställda med missionärer från England och Amerika, och i fråga om nya ansökningar inbespares på detta sätt avsevärd tid, då de icke som förr behöva gå till Indien.

Den lojalitetsförklaring, som icke-brittiska missionärer måste avge, har på framställning från missionshåll fått en vidare formulering än förr. Såsom förklaringen nu är avfattad, kunna icke längre missionärer, som underskriva den, misstänkas för att möjligen i sin lojalitet gent emot regeringen vilja ta parti emot de nationella indiska rörelserna. Detta kan vara av stor betydelse för framgången i missionärens arbete i synnerhet bland bildade hinduer.

Tyska missionärer få numera återvända till Indien, om de inträda i en engelsk missionstjänst. Detta medgivande får sannolikt icke

stor praktisk betydelse, redan till följd av de engelska missionernas dåliga ekonomiska ställning. Det oaktat bör det dock hälsas som ett välkommet tecken på att de engelska myndigheterna börja inta en mindre avvisande ståndpunkt gent emot den tyska missionen.

*

Missionären A. A. Myrberg har av K. M:t meddelats rätt att förrätta vigsel av svenska undersåtar i Kina.

*

»The Missionary Review of the World» meddelar, att buddismen gör avsevärda landvinningar i Förenta Staterna, särskilt i de västra staterna, där många orientaler äro samlade. Men även grupper av amerikaner i olika städer studera nu buddismen och sprida dess läror bland sina vänner. Buddismens inflytande förmärkes i många av de nya moderna tankeströmningarna som tränga in i kyrkorna, och buddistisk litteratur i ypperlig engelsk dräkt sprides i landet. Nyligen avhölls en stor högtidlighet i ett av de buddistiska templen i Los Angeles för att fira minnet av Buddas födelse. Denna högtidlighet bevistades av över 500 deltagare, av vilka många vore amerikaner. I de tal, som höllos, gjorde amerikanerna följande uttalande: »Buddismen och kristendomen hava i stort samma ursprung. Men låt oss jämföra det trånga, dogmatiska, intoleranta, ja, barbariska framträdandet av kristendomen med den milde Buddas upphöjda karaktär och djupsinniga lära. Tänk vilka brott, som, enligt historien, de kristna begått. Aldrig såg man någonting sådant bland orientaler.»

Ja, är icke också detta ett tidens tecken. Hedendomens motmission ibland de kristna folken har hunnit ett gott stycke, och det stora avfallet breder ut sig i den gamla kristenhetens länder.

*

I Japan har bildats en buddistisk frälsningsarmé. Den anordnar Kindergarten, natthärbärgen och sjömanshem.

*

I en amerikansk missionstidskrift finner man följande sammanräkning av vad som man skulle kunna ha åstadkommit för de penningar, som kriget kostat. 1 million missionärer skulle kunnat ha utsänts på missionsfältet och underhållits under 10 år; 1 skola för en kostnad av 40,000 dollars och 1 kyrka för en kostnad av 1,000 dollars skulle kunna ha uppbyggts i 1 million städer och byar. 10,000 högskolor, vardera för en kostnad av 100,000 dollars kunde ha uppförts. I 1,000 städer kunde universitet till ett värde av 1 million dollars vardera uppbyggts. 100,000 kolonier, kostande 50,000 dollars vardera kunde ha upprättats. 100,000 mönstersamhällen efter en kostnad av 100,000 dollars vardera och 20,000 sjukhus till en kostnad av 500,000 dollars per styck kunde ha upprättas. 10 millioner småbarn kunde ha fått sitt underhåll i kristna barnhem efter en beräknad kostnad av 500 dollars vardera under 5 år.

*

Världsbefolkningens antal säges nu vara 1,646,000,000. Till namnet är en tredjedel därav kristen och inemot hälften (kristna, judar och muhammedaner) tillbeder eller vet något om Gud. Mer än en fjärdedel är antingen hinduer eller buddister och antagligen äro 200,000,000 i alldeles särskild bemärkelse hedningar. Hela världen är nu öppen för missionen. Protestantiska missionärer, som verka i samband med missionssällskap i Europa, Amerika, Afrika, Asien och Australien voro 1915 24,039. Av dessa voro 7,041 ordinerade samt 13,719 kvinnor. Antalet ordinerade infödda missionsarbetare var 7,430 och andra infödda missionsmedarbetare voro 5,145,236 — allt efter en utländsk missionstidning.

"En stor förändring nu mot förr".

Om tältkampanjen i Puchowfu, meddelar *V. Wester*:

Med tacksamhet till Gud se vi tillbaka på denna tältkampanj. Stora människoskaror samlades för att lyssna till budskapet om frälsningen i Kristus Jesus. Det är en

stor förändring nu mot förr i människornas hållning vid sådana tillfällen. Det var som regel lätt förr att i hast få ihop en mängd folk men mycket svårt att hålla dem samlade längre än till dess den största nyfikenheten lagt sig. Nu tog det gärna en dag — ja mer om det var i en fullkomligt främmande by — innan folket i allmänhet kom sig för eller rent av vågade sig in i tältet. Men sedan hade vi att glädja oss åt stadigt stigande intresse för varje dag ända till fram emot midnatt. Ej litet böcker och traktater såldes ock. Vi hoppas att senare få upptaga detta slags arbete på andra håll i distriktet. Den stora svårigheten är emellertid att vi saknna ett tält. Att låna från annan station är ej alltid lämpligt.

Tacksägelse- och böneämnen.

Den 14 mars, s. 52.
För den nya stationen i Shanchow, s. 53.
Att Gud ville rikligen välsigna arbetet i Shanchowdistriktet, s. 54.
Främlingsfientligheterna, s. 54.
Tältpredikan, s. 56.
Att familjen Bergling lyckligt framkommit, s. 56.
Utstationen Chenghsien, s. 58.
Missionär Robert Berglings räddning undan dödsfara, s. 58.
Tillståndet i församlingarna, s. 58.
Bibelkurserna, s. 59.
General Feng och andra kristna ledare i Kina, s. 59.
Enhetssträvandena i hemländerna, s. 60.
Att missionen i Indien fått ökad rörelsefrihet, s. 60.
Buddismens framträngande, s. 61.

Missionstidningen

SINIMS LAND,

28:de årgången,

organ för Svenska Missionen i Kina, redigerad av *Nath. Högman* under medverkan av *Erik Folke* m. fl., utkommer med 18 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 3: 25 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

Ädelstenar i Mästarens krona.

Livsbilder från missionsarbetet i Kina av fru R. Goforth.

Pris kr. 2: 25.

På denna bok lämnas nu 50 % rabatt.

Från lidande till seger.

En kineskvinnas livskamp av Ingeborg Ackzell. Rikt illustr.

Pris 1 kr.

10 ex. 25 % rabatt.

Hans Stjärna i Östern.

19:de årg.

Omväxlande innehåll.

Över 40 illustrationer.

Pris kart. 2: 25, klotb. 3: 25.

5 ex. 25 % rabatt.

Ett fåtal ex. finnes kvar.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under februari 1923.

Allmänna missionsmedel.

271. Svenska Alliansmissionen till missionär och fru Bergs underhåll 3,000: —
272. Svenska Alliansmissionen till H. Lindens underhåll 1,500: —
273. E. L., Motala 10: —
274. G., Motala 3: —
275. K. S., Motala 2: —

276. E. S., Kristianstad 3: 75
277. Obs.! »Sparade tobaksslantar» m. m. 32: —
278. »Herrens tionde» 1: 20
281. Koll. i Hålland, Trettondedagen 60: —
282. H. A. 5: —
283. B. L., Fjällgård 5: —
284. I. A., Borgen 50: —
285. Koll. från Skellefteå Stads Söndagsskola 30: —
286. H. B, Stockholm 25: —
287. »Annie» 10: —
288. K. M. A. till A. Forssbergs underh. 50: —
289. K. M. A:s pensionsfond till d:o 75: —
290. Onämnd, gm S. L., Ystad 10: —
291. H. O., Visby, »ett löfte» 25: —
292. H. V., Visby, »tackoffer» 15: —
293. Onämnd, gm I. A., Norrköping 13: —
296. I. A., Norrköping, »i stället för krans till fru Sunds bår» 10: —
297. G. N., Uppsala 12: —
298. A. G., Kristianstad 8: —
299. Från missionsauktionen i Lund 27/11 1922 160: —
300. E. I., Lund 10: —
301. »Blanka pengar och ettöringar i Herrens Jesu välsignade namn» från O. och H. K., Lund 19: 50
302. S. J., Luleå, till J. Aspbergs underhåll 25: —
304. »Onämnd», gm A. E. 100: —
305. A. J—s, till M. Lindéns hemresa 20: —
306. M. G—s, till d:o 10: —
307. O. G—n, till d:o 50: —
308. Syföreningen i prästgården, Bygdeå 25: —
311. B., Sthlm, sparb.-medel 17: 12
312. »Ur Guds rika förråd» 10: —
313. »Ingrid och Svante Kj.», till »farbror Lindéns hemresa» 20: —
315. Från skioptikonförevisning på Västerås läroverk 30/1 46: —
316. E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll 100: —
317. Koll. i Matteus församlingssal 4/2 73: 92
318. »Två vänner», gm W. F., Sävsjö 10: —
319. Mörteryds Mfg 100: —
321. F. G. B., Djursholm 50: —
322. E. B., Sthlm 50: —
324. Store Åby Östra syförening 50: —
325. Linneryds mfg, sparb.-medel 100: —
326. Sparb.-medel från Mora, gm M. S. 16: 75
327. O. Å., Spjutbygd, »Herrens tionde» 20: —
328. K. L., Kristdala 10: —
329. S. U., Sthlm 600: —
330. L. L., Sthlm, till E. Sjöströms hemresa 10: —
331. Grytgöls Bruks och Bys mfg 25: —
332. Offerkuvert från H—lt 100: —
336. Koll. i Mariestad, gm. A. H. 53: 82
337. Koll. i Hässle, gm F. A., Brodderud 24: 96
338. Missionsvänner i Hassle offerkuvert och sparb.-medel till H. Anderssons underhåll 93: 50
339. Koll. vid missionsmöte i Skellefteå Stads kyrka 1:a söndagen i Adv. 200: —
340. »Onämnd», Hedensbyn, sparb.-medel 7: —
341. O., Ersmark, sparb.-medel 6: 80
342. »Onämnd», till missionärernas hemresor 3,000: —
343. Lärare och barn i Älghult 11: —
344. H. H, Djursholm, »en blomma på Gunnar Folkes bår» 15: —
345. J. och N. H., Duvbo, d:o d:o 10: —
346. Kinakretsen, Umeå, 26/1 27: 50
347. Koll i Köping, gm A. H. 25: 32
348. A. H., Köping, resebidrag 10: —
349. Koll. i Lanna, gm E. H, Hidingebro 33: 22
350. Koll. i Fjugesta, gm E. C. 30: —
351. E. C, Fjugesta, resebidrag 10: —
352. Koll. i Hackvad 14: —
353. » i S. Råda 9: 50
354. » i Gullspång, gm T. B. 50: —
355. Hassle missionsförening, resebidr. 10: —
356. Koll. i Arnäs, gm P. J. 24: 50
357. E. S., Älgarås 20: —
358. Mfg i Älgarås, resebidrag 3: —
359. Koll. i Laxå 8: —
360. A. E., Laxå 20: —
361. Koll. i Zinkgruvan 24: 75
362. » i Ammeberg 10: —
363. » i Mossby, gm C. E., Kumla 20: 20
364. M. P., Mossby 50: —
365. V. och C. E, Mossby 200: —
366. Vid sparb.-tömning i Brånsta, gm A. P., Kumla 150: —
367. E. S. E., Vad, resebidrag 10: —
368. Koll. i Djulö, Katrineholm 3/2 9: 30
369. » i Valla, gm Valla mfg 4/2 32: —
370. » i Köping, 7/2 33: 26
371. Resa, Köping—Stockholm, 9/2, A. H. 9: 30
372. Ungdomsföreningen Daggryningen, Bredestad 225: —
373. O. och G. C—n, Duvbo, »en blomma på Gunnar Folkes grav» 5: —
374. Vinköls arbetsförening 150: —
375. Fam. J., Österäng 31: 85
376. »A—e», Gbg 50: —
377. Skärfsta syförening 57: 50
378. »Ett löfte till Herren 31/10 1922» 3: 75
379. Ch. T., Saltsjö-Storängen 200: —
380. Sparb.-medel från Ingelstorp, gm L. E. 100: —
382. O. B., Västerås, för friex. av S. L. 6: 75
383. A. D., Sala 50: —
384. Boda mfg., gm A. J. 75: —
385. Sparb.-medel från Kyan, gm L. N. 117: —
386. E. P., Mariestad, till Anna Janzons hemresa 50: —
387. »Från Guds förrådskammare» 1,000: —
388. Huskvarna evangeliska mfg 70: —
389. A. F., Huskvarna 5: —
390. S., Huskarna 1: —
391. D., Huskvarna 2: 75
392. Daggryningen i K. M. A., till Ester Bergs underhåll 300: —
393. Systerföreningen »Liljan», Vadstena 70: —
396. Koll. i Örebro, gm S. J. 308: 26
397. Offerkuvert i d:o gm d:o 45: 02
398. S. J., Örebro, resebidrag 30: —
399. Väsby Kristl. Ungd.-förenin., till M. Lindéns hemresa 50: —
401. S. T., Örebro 50: —
402. A. O., Norderön 50: —
403. Obs.! »Sparade tobaksslantar» m. m. 30: —
404. »Herrens tionde» 1: 25
405. En vän i Skellefteå, till E. Sjöströms hemresa, gm A. B. 50: —
406. »I stället för blommor vid Gunnar Folkes bår. Ps. 23: 1.» 10: —
407. Sparb-medel från syförening för S. M. K. i Ulricehamn 45: 35
408. H. A, Till Judit Hultqvists underhåll 50: —
409. »Lilla Astrids kärleksgåva till missionen» gm K. B., Tranås 30: —
411. »A., Kumla, att anv. där det bäst behövs» 50: —
413. Luk. 1: 74, till R. Andersons, underhåll 300: —
414. Från avl. fru M B, Klämestorp 500: —
415. Björnö Ungd.-förening till Maria Hultkrantz underhåll 75: —
416. Från Kinakretsen, Norrköping, »till åminnelse av Lina Sund, i stället för blommor vid graven» 25: —
417. »Kinavän i Norrköping», 1 Kor. 15: 58 185: —
418. V. A., Strängnäs 25: —
419. S M, Skövde, till O. Carléns underh. 50: —
420. Immanuelsk församlings ungd.-fören., Skövde, till O. Carléns underh. 75: —
421. A. S., Övre Ullerud, sparb.-medel till d:o 31: 51
426. »Onämnd», gm A. K., Björkeryd 15: —
427. »Två missionsvänner, Filipstad», gm R. B. 55: —
428. »Herrens del» 25: —
429. Kinakretsen, Umeå, 19/2 36: 20
430. Skolbarnens sparb.-medel, Hejde 54: —
431. M. B., Hejde 125: —
434. J. H., Tenhult 20: 46

435. Ungdomsklassen i Ovanmyra, till Elna Lenells underhåll 50: —
436. F. A., Veddinge 20: —
440. Del av fröken Lotten Hagelins testamente 100: —
441. G. K., Björköby 30: —
442. A. E., Krylbo, sparb.-medel 25: —
443. O. A. K., Lerberget 10: —
444. B., gm J. N., Kramfors 3: —
445. E. F., gm d:o d:o 5: —
446. J. A., gm d:o d:o 1: 50
447. K. H., gm d:o d:o 2: 50
448. J. F., gm d:o d:o 5: —
449. K. L., gm d:o d:o 3: —
450. B. S., gm d:o d:d 5: —
451. I. G., gm d:o d:o 2: —
452. K. A., gm d:o d:o 3: —
453. A försålda böcker gm d:o 12: 75
454. F. B., Sollefteå 20: —
455. Skärlsta syförening, gm F. B. 28: 50
456. Grebo mfg, till N. Engbäcks underh. 200: —
458. Fellingsbro mfg, koll. gm G. L. 20: —
459. Till C. och E. Bloms underhåll: från Skede 50: —, Lämnhult 25: —, Ulriksdal, sparb.-medel 56: 60, Sätt-åkra mfg, 20: —, Till M. Lindéns underhåll: från Hjälteryd 40: —, Näsby 200: —, Ulriksdal, sparb.-medel 56: 60, Till J. Hultqvists underhåll, koll. vid kretsmöte i Boda 26: 58 474: 78
460. K. F. U. K:s Centralförening, gm K. M. A., till M. Björklunds underhåll 900: —
463. Karlslunda syförening 200: —
464. G. E., Motala 10: —

Kr. 18,147: 85

Särskilda ändamål.

279. Söndagsskolb. i Östra Skolan, Skärstad, till barnhemmet i Sinan 25: —
280. Gm M. H., Björnö, till tältverksamheten i Sinan 13: 50
294. Visby Femöreförening till H. Linders verksamhet 23: —
295. P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-lien 50: —
303. S. A. J., Luleå, till evangelists underhåll 100: —
309. »Gustavs och Torstens sparbössa» till Barnhemmet i Sinan 16: 46
310. M. S., Sthlm, till M. Ringbergs för verksamh. i Mienchich 50: —
314. K. F. U. M:s missionskrets, Gbg, till D. Landins verksamhet 90: —
320. Gm L:a Sv. Barntidn.:s Exp., Jkpg, till Maria Petterssons skola i Sinan 37: 90
333. B. S—d, Överhörnäs, till Barnhemmet i Sinan 5: —
334. O. och G. C—n, Duvbo, till byran i Meh-ti för 1923 40: —
335. F. H—n, Duvbo, till d:o 20: —
381. Hednavännernas Allians, för deras tre evangelisters underhåll 300: —
394. Jkpg:s Kristl. Yngl.-förem. till H. Linders verksamhet 200: —
395. Från Örebro, till Maria Pettersson, bidrag till en symaskin 40: 65
400. Fru Ebba Skyttes stärbhus, för bibelkv. Yang Shi-shi, i Tungshowfu 100: —
410. »Till Gunnar Folkes minne i stället för blommor på hans bår» för en elevs utbildning vid Manl. Seminariet 409: —
422. S. M., Skövde, till dvärgen Hoe Lai-in i Sinan 50: —
432. »Lilla Lisbets sparbössa» till fru Ida Ringberg, till hjälp för gossen Ku Aug-en 6: —
424. F. S. och S. W., Hagalund, till M. Ringberg att anv. efter gottfinn. 100: —
425. A. K., Björkeryd, till M. Lindén och J. Hultqvist, att anv. efter gottf. 20: —
432. M. B., Hejde, till H. Linder, att anv. efter gottfinnande 25: —
433. J. B., Långnäs, för läraren Sie i Puchow 300: —
437. Norrsunda Missionssyförening, till Barnhemmet i Sinan 50: —
438. »För en försåld krukväxt», avl. Maria Andersson, Broddetorp, till C. Blom, att anv. efter gottfinnande 15: —
439. A. S., L:a Ullevi, »till Gunnar Folkes minne i stället för blommor på hans bår» till en elevs underh. vid Manl. seminariet 5: —
457. En insaml. från missionsvänner i Grebo, till N. Engbäck för en ev.:s underhåll 120: —
461. Daggryningen i K. M. A., till flickskolorna i Hancheng 350: —, Honanfu 350: —, Hoyang 350: —, Ishih 350: —, Puchow 350: —, Mienchich 350: —, Pucheng 350: — 2,450: —
462. Daggryningen i K. M. A., till lärarinnor i Honanfu 200: —, Pingan, Honanfu 100: —, Hoyang 200: —, Ishih 200: —, Pucheng 200: —, Puchow 150: —, Mienchih 150: — 1,200: —

Kr. 5,861: 51

S. M. K:s Pensionsfond.

323. E. B., Sthlm 50: —
412. A. A., Alingsås 100: —

Kr. 150: —

Allmänna missionsmedel	*18,147: 85*
Särskilda ändamål	*5,861: 51*
S. M. K:s pensionsfond	*150: —*
Summa under febr. mån. 1923. Kr.	*24,159: 36*

Med varmt tack till varje givare.

»Herren var den, på vilken vi hoppades. Låtom oss fröjdas och glädjas över hans hjälp.»
Es. 25: 9.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — Givandets välsignelse. — Tillbedjan. — Den 14 mars. — Från redaktion och expedition. — Brevavdelningen. — Från när och fjärran. — Tacksägelse- och böneämnen. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1923.

N:r 6. ÅRG. 28. 20 MARS 1923. PREN.-PRIS 2:25.

REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

Foto O. Beinhoff.

Bild från hungersnöden 1920—21. Barken avskalas från träden för att blandas i mjölet.
Se artikeln »Åter hungersnöd i norra Kina».

MOSE OCH HERRENS UNDER.

Av rektor Joh. Rinman.

På människovis räknade Mose från början av befrielsekampen blott med rent naturliga faktorer. Faraos makt och list å ena sidan samt Moses vanmakt och oförstånd å andra sidan. Något tredje fanns då knappast för honom.

En dag klagade han denna sin nöd för Herren. »Herre, allt ifrån den dag jag gick till Farao för att tala i ditt namn, har han ju gjort illa mot detta folk.» Härpå svarade Herren: »Nu skall du få se vad jag skall göra», 2 Mos. 5: 23; 6: 1.

Och Moses fick se. Ja, han såg Herrens gärningar så väldiga, att hans utseende därav förvandlades och hans sinne därav omskapades. Ej underligt att när han mot slutet av sitt mirakulösa liv sjöng sin svanesång, Ps. 90, detta är grundtonen däri: »Herre, låt dina gärningar uppenbaras för dina tjänare och din härlighet över deras barn!»

Av människors och av egna gärningar hade han fått se mer än nog. »Dina gärningar, o Herre!» så ropade det oavbrutet där inne i hans inre.

Och vad var det som Herren särskilt i 2 Mos. 6: 1 lovade att själv göra? Sammanhanget säger oss det.

1. Herren lovade att förlossa sitt fångna folk, v. 6. Dessa löften i v. 6—8 andas den mest fria, rena och överflödande nåd. Och till grund för dem alla ligger förlossningsundret närmare beskrivet i kap. 12. Det av Gud utsedda påskalammet såsom ett ställföreträdande offer och dess blod såsom enda grunden till deras frid samt enda utvägen till deras befrielse, det var det gammaltestamentliga historiska frälsningsundret, det som än i dag för Israel framstår som grundvalen för allt det som sedan dess varit stort, heligt och härligt inom detta folk och borgen för allt det som ännu återstår av »framtid och hopp».

Skuldens borttagande, domens upphävande och förnedringens avlägsnande var ett långt större under än de i den yttre världen övernaturliga ingripandena i samband med uppbrottet från Egypten och vid Röda havet.

Det är icke en tillfällighet att både judendomen och kristendomen grundlades med ett historiskt frälsningsunder som i enlighet med Guds rådslut i båda fallen skapade ett nytt folk, hans egendomsfolk och församlingen, samt att dessa historiska frälsningsunder i båda fallen efterföljts av heliga åminnelsemåltider. Ständigt på nytt måste dock det historiska frälsningsundret upprepas i de personliga frälsningsunder varav ett liv i tron är sammansatt från början till slut.

Får nu månne i vårt liv de redan personligt upplevda såväl som ännu efterlängtade nådesundren framstå såsom ett ständigt fullföljande med oss av det för alltid grundläggande frälsningsundret på Golgata?

Se detta: »En gång för alla» i Rom. 6: 10; Hebr. 7: 27; 9: 26, 28; 10: 10, 14; Jud. v. 3.

I jämförelsen därmed blir för oss

varje gång en den mest strålande möjlighet. Varje gång vi framgå till nådens tron, finna vi nåd till hjälp. Under av nåd! Och detta »i rätt tid». Varje tid är den rätta tiden sedan Kristus en gång »när tiden var inne dött för ogudaktiga», Hebr. 4: 14; Rom. 5: 6.

2. Herren lovade befria sitt folk från tryckande bördor, v. 6. Det är, i tillämpningen härav, möjligt att vara personligt fri och ändå tyngd, fri från syndens slavtjänst och dock tyngd av bördor, vilka vi ej behövt påtaga oss eller vilka vi ej förstå måhända inte ens mäkta att avlägga.

Kanske ha vi länge väntat att ändrade yttre förhållanden skulle avlyfta de tunga bekymren. Vänta det icke! Ty i 99 fall av 100 blir du besviken. Men bed Herren i ditt inre inlägga en sådan sin tanke och sanning, att du inifrån får kraft att kasta din börda på honom. »Han skall då så skicka», att du får »glädjeolja i stället för sorg, högtidskläder i stället för en bedrövad ande», Jes. 61: 3. Du har med honom att göra, han med förhållandena.

Är det nämligen ej så att vi dagligdags behöva komma till den punkt, där Herren kan få säga oss sitt: »Nu skall du få se vad Jag skall göra!»

3. Herren skulle taga dem till sitt folk, v. 7. Med sin närvaro helga deras samliv, med sin uppenbarelse härliggöra deras gudstjänstliv, med sitt ljus upplysa deras väg och med sin mäktiga arm besegra deras fiender. De skulle ej blott leva i tron på utan ock »förnimma», att Herren var deras Gud.

Om just dessa Herrens nådegärningar mot sitt folk i samband med förlossningen ur Egypten säger Jesaias: »Därför att han älskade dem och ville skona dem, därför förlossade han dem. Han lyfte dem upp och bar dem alltjämt. Han lät sin härliga arm gå fram vid Moses högra sida. Så ledde du ditt folk», Jes. 63: 7, 9, 12, 14.

Detta är att »förnimma» att Herren är vår Gud. Att han älskar oss, kan något under jämföras därmed? Att han vill skona oss, lyfta upp och alltjämt bära oss, vilka övernaturliga företeelser i den sinnliga världen kunna likställas därmed?

Och undret blev ej heller mindre därför, att »Gud lät sin härliga arm gå fram vid Moses högra sida». D. v. s. att Gud ofta bevisar sina mäktigaste nådegärningar mot oss i samverkan med någon sin tjänare. Gud är den undergörande parten, redskapet blott den användbara parten.

4. Herren skulle lyckligen föra dem till målet, v. 8. I förra fallet, v. 7, var det folket som fick Herren själv till sin allsmäktige Gud. I detta fall, v. 8, är det Gud som får »ett folk för sitt namn». Ty märk att målet dit han förde dem var djupast sett icke och i varje fall ej då löfteslandet. Själv säger Herren därom: »I haven själva sett huru jag burit eder på örnavingar och fört eder till mig», 2 Mos. 19: 4.

Där ha vi underverkens innehåll och syfte. Om han för oss genom djupa vatten såsom på torr mark, om

han leder oss till en bitter Marabrunn som han sedan gör söt, om han »låter oss hungra och giver oss manna», om han tillåter amalekiter att hejda och bekriga oss under vägen och därunder ger oss seger, så är det allt för att vi skola »förstå i vårt hjärta» (5 Mos. 8: 5), att »eder har han fört — att I skullen bliva hans arvfolk», 5 Mos. 4: 20. »Fört eder till mig.» Det utgör förklaringen till många dina och mina förödmjukelser, svaret på ofta uppkommande varför. Sannerligen det behöves »mäktiga hans under» för att från våra villovägar föra oss tillbaka till honom själv, till »hans egendoms förlossning, hans härlighet till pris».

I dina vingars skugga
Blott där har hjärtat frid.
Blott uti Din gemenskap
Jag härdar ut i strid.
Du, Herre, vinner seger
Och fienderna fly,
Du bär mitt hjärtas bördor
I nåd var morgon ny.

(Ur »Herren skall göra under ibland eder».)

Åter hungersnöd i norra Kina.

Den svåraste i mannaminne.

Vintern 1920—21 hemsöktes, som vi minnas, stora delar av Kina av en fruktansvärd hungersnöd. Förbrända stodo åkrarna vida omkring. De små lantbruken voro övergivna. Man såg fattiga föräldrar, som flydde från de hemsökta områdena för att söka rädda sina liv, binda sina barn vid träd för att förhindra dem att följa med. De hungrande människorna avskalade barken från träden för att få något att stilla sin hunger med.

En storartad hjälpverksamhet igångsattes, i vilken även Sverige deltog. Stora skaror räddades härigenom från hungersdödens hemska fasor. I detta räddningsarbete deltogo svenska missionärer på ett mycket aktivt sätt. Flera gåvo så ut sig i detta arbete, att deras krafter fullständigt brötos ned. De kinesiska myndigheterna ha också uppskattat detta och med ordnar belönat flera av de svenska missionärerna.

Nu når oss än en gång den sorgliga underrättelsen, att just dessa områden, som 1920—21 härjades av hungersnöd, återigen stå inför en nöd lika svår som den föregående. Det anses t. o. m. att den nöd, som kommer att vara rådande denna vår och försommar, blir större än den föregående, ty nu har folket intet samlat i magasin eller lador. Sekreteraren i Svenska Missionens i Kina Missionskommitté på fältet, pastor J. Th. Sandberg, skriver i brev, daterat den 8 jan. 1923: »Här äro vi nu mitt inne i vad som hotar att bli den svåraste hungersnöd i mannaminne i dessa trakter. En mängd människor äro utan livsuppehälle och framtiden är mörk. Snart stirrar hungersnöd tusen i ansiktet.»

En av de kinesiska myndigheterna utarbetad utförlig rapport har av pastor Sandberg hemsänts. Av denna framgår, att i omkring 2,500 byar 257,299 familjer stå inför hungersnödens hotande verklighet. De undersökta områdena sträcka sig från provinsen Shansis södra

del och norr ut samt även in på angränsande områden. Av den detaljerade rapportens skildringar framgår, att läget är högst allvarligt. Nöden är redan så stor, att människorna be-

Foto O. Bernhoff.
Från hungersnöden 1921.
Gosse med förfrusna fötter.

gynt tillgripa bomullsfrön, bark och växtrötter för sitt livsuppehälle. Tillståndet under den instundande våren anses komma att bliva så ohyggligt, att det ej kan beskrivas. Ifrågavarande trakter hemsöktes åren 1920—21 av hungersnöd och ha ej ännu hunnit att återhämta sig, än mindre hava några förråd kunnat samlas. Under loppet av tre år kommer alltså hungersnöd till samma trakter två gånger. Befolkningen är också allmänt utblottad. Några rika, som skulle kunna ställa sina medel till förfogande, finnas ej numera.

Då en stor del av detta hungersområde ligger på Svenska Missionens i Kina fält, där nu svenska missionärer under 35 års tid arbetat, är det givet, att vi icke kunna låta detta nödrop från våra representanter därute förklinga ohört. Det skulle vara för dem ett oerhört lidande att få stå med tomma händer mitt ibland ett hungrande och döende folk, åt vilkets räddning och välfärd de vigt sina liv. Därför kunna vi ej annat än att bringa denna fruktansvärda nöd till mera allmän kännedom bland vårt folk. Trots de svårigheter, vi själva ekonomiskt kämpa med, finnes det säkert mer än en, som av villigt hjärta vill vara med om att dela med sig något av allt det vi ändock så rikligt äga åt dem, som därute hungra. Sådana gåvor få dock ej på något vis förminska de gåvor som bruka givas till missionens egentliga löpande arbete, vilket i så fall kunde komma att mer eller mindre avstanna.

De som behjärta denna sak, kunna insända sina gåvor till Svenska missionens i Kina expedition, Drottninggatan 55, Stockholm. Redovisning för sålunda inkomna medel sker i Missionstidningen SINIMS LAND. Medlen utsändas utan dröjsmål genom telegrafremissa till Kina.

Stockholm den 14 mars 1923.

Kommittén för Svenska Missionen i Kina.

Den 14 mars.

S. M. K. firade sin årliga böne- och offerdag den 14 mars på Stadsmissionens lokal i Stockholm.

Mötet, som var talrikt besökt, präglades av en god och stilla ande. Efter några inledande ord av sekreteraren, som med ledning av Ps. 22 pekade på korset, som missionens grundval och kraftkälla, talade missionär *August Berg* om evangelii fiskafänge och lyckan av att få vara med i denna härliga uppgift. Väckande och manande ljödo hans ord till de unga, att ställa sina liv till Mästarens förfogande, på det att Han måtte få göra dem till människofiskare. Gripande allvarligt lade han också de närvarande på hjärtat att tänka på, huru fåtalig den kämpande skaran därute nu var och huru väl den behövde stödjas av missionsvännernas uthålliga förbön och kärlek.

Missionär *Oscar Carlén* talade med ledning av Pauli bekännelse: »Jesus Kristus, vilken jag tillhör och vilken jag tjänar» om glädjen, ja saligheten av att tjäna Kristus. Att tillhöra och tjäna honom innebär en alltmer stegrad glädje. Ju mer vi lära känna honom dess dyrbarare blir han för våra hjärtan och desto mer komma vi att längta efter att allt fästare vara förenade med honom. Likt slaven i gamla förbundet vilja vi säga: »Jag älskar min husbonde, jag vill ej utgå fri.»

Härefter vidtog den egentliga bönestunden.

Dessförinnan uppläste sekreteraren ett hälsningstelegram från dr och fru *Frics*, Genève, vilket just inkommit. De sände mötet följande hälsning: »Med Eder i tack och bön» och citerade Ef. 3: 21: »Honom tillhör äran i församlingen och i Kristus Jesus alla släkten igenom i evigheternas evighet. Amen.»

En skriftlig hälsning från fru *Nanny Rinman* hade också inkommit.

Den var av följande lydelse: »Innerlig kärlek från den gamla sjuklingen, som skulle så gärna — *gärna* vilja vara *med*. — Förtrösta — *förtrösta* — *förtrösta!!*»

Det bibelord, hon sände, återfanns i Jer. 51: 46 och var av följande lydelse: »*Varen icke försagda i edra hjärtan, och frukten icke för de olycksbud som höras i landet, om än ett olycksbud kommer det ena året och sedan nästa år ett nytt olycksbud, och om än våld råder på jorden och härskare står mot härskare.*» Det ordet lästes två gånger och gjorde ett märkbart djupt intryck på alla de församlade. Det var ju som ett budskap alldeles direkt från Gud till oss, tyckte vi, just i det läge, vi befunno oss såsom en mission. Ja, det var värt att komma med till vår bönestund bara för att höra det budskapet.

Den bönestund, som nu följde, blev stilla och mäktigt allvarlig. Ämnen för tacksägelse och förbön lästes med kortare mellanrum, under det att de församlade i tyst bön buro fram inför Gud sin tacksägelse och sin åkallan. Därefter följde en bönestund, i vilken flera av de närvarande deltogo. Det hela avslutades med sången: »I himlen inför Lammets tron». Efter supén avslutades mötet av komminister Lindberg och flera sånger sjöngos, som värmde och stämde våra hjärtan. Mötet var särskilt lyckligt i att äga många åt Herren helgade sångröster ibland sig, som under aftonens lopp tjänade med sin gåva.

»Fullborde så Herren krafteligen varje godhetens uppsåt och trons verk, på det att vår Herre Jesu namn må bliva förhärligat.»

N. H—n.

Jag kände mig i dödens portar och kände dödens allvar. Jag märkte under denna tid, huru litet man i sådana stunder kan använda av det som man i det friska tillståndet kan föra så bittra strider om. Hela mitt religiösa medvetande innehöll blott en tanke och en bild. Tanken var: Gud min fader, och bilden var: Jesus i Getsemane. Jag kunde icke använda mer och kände mig icke heller behöva mer, i detta uppgick för mig tid och evighet.

Pontus Wikner.

BREVAVDELNINGEN

Välkommen åter.

Fröken *F. Prytz* skriver vid framkomsten till Yüncheng i enskilt brev:

Här var prytt med flaggor, lyktor och »Välkommen åter» över ingången till vårt nya förmak och matsal. Maria fick ihop hela sin stora skara i en hast och stämde upp: »Välkommen hem», flickorna sjöngo kören på svenska! Ja, det var glädje, stor glädje. Sedan hälsningar utbytts, måste jag ju se allt nytt. För mina egna två rum är jag så innerligt tacksam. Det är så skönt slippa höra papperstaket ramla vid den minsta vindfläkt, det är nu gipstak. I stället för vinddörr är det nu en »utländsk» dörr och mellan rummen en ordentlig vägg i st. f. en pappersvägg. Båda rummen äro målade i gult med en verkligt artistisk bård vid taket. Det ger en sådan känsla av ro och vila. Det bästa av allt är, att här får jag möta min Frälsare i ordet och bönen.

Jag hann just hit till stormötet. Vid detta döptes 12 personer. Efter detsamma var välkomstfester. Puchow församling sände 3 bröder, som varit med på presbyteriet i Chiechow hit för att välkomna mig! Det rörde mitt hjärta djupt.

För att se på vilken ståndpunkt eleverna nu befunno sig och för att finna ut, huru vi borde ordna allt för nästa termin, hörde jag på en dag i varje klass, började med småskolan I. Lärarepersonalen måste ökas för att arbetet skall bli tillfredsställande. En lärarinna, »Vårblomman», som Maria anställt, har av familjehinder måst säga återbud, men vi ligga i underhandling med en annan. Vad den andliga delen av arbetet beträffar, behöves *mycken förbön.*

Den 26 dec. slutade regeringens flickskola här. De bruka eljes läsa till medio av 12:te kin. mån. Om de alls kunna börja, blir det ej förrän den 21:sta i 1:sta kin. mån. Lärarna ha ej fått ut sin lön på 3 mån., lärarinnorna endast halva under denna tid. Med undantag av Yen Djoh-i, som var elev hos oss i Puchow, är ingen lärarinna anställd för nästa år. Nu har brödpriset stigit från 120 till 130

Foto Maria Nylin.

Lärarepersonalen vid Seminariet höstterminen 1922.
Fr. vänster: Fru Uei, fröken Liu, herr Uang, herr och fru Sueu samt stående bakom: Frida Prytz och Maria Nylin.

kasch per skålpund. Ethel och jag voro ute i en by i går. Där ha redan sju familjer intet att äta, i en annan by 5 li därifrån sakna 20 familjer något att uppehålla sig med. Fälten, som eljes bruka stå gröna vid denna tid, ha på många ställen ej ett grönt strå. Allt är torrt och dystert grått. Vi gå säkerligen en mycket allvarsam tid till mötes härute. Gören vad I kunnen för att lindra den oerhörda nöden!

*

En glädjande utveckling.

Missionär *Carl Blom* meddelar:

»Min hustru och jag ha just hemkommit från Chingtow, en utstation till Chiehchow, där vi avlagt ett mycket uppmuntrande besök. Den lilla gruppen av kristna därstädes har under året blivit organiserad som en självständig församling från moderförsamlingen Chiechow. Och nu avskiljdes de två diakoner, som tidigare blivit valda, och ett församlingsråd valdes varför de nu äga full självstyrelse. En god ande vilar över dessa enkla nitiska lantbrukare, vilka giva rikligt till arbetet i församlingen om man tar hänsyn till de hårda tiderna.

Något, som vi särskilt gåvo akt på var det antal kvinnor som kommo från 4 till 8 km. avlägset belägna byar, medförande matsäck i korg. Två gamla kvinnor, den ena mellan 50 och 60 år och den andra närmande sig 80, begåvo sig i väg vid niotiden i går afton efter kvällsmötet vid skenet av en papperslykta på sin 5 km. långa promenad hem. Även voro rätt så många unga människor närvarande. Två unga män, elever i Yunchengs (kristliga) högre folkskola, begärde dopet och blevo antagna att döpas i Chiehchow. En kvinna blev invald i församlingsrådet, hustru till en av diakonerna, och vi äro så glada att just hon blev vald, ävensom för den ställning kvinnorna intaga i församlingen.»

Fäst, o Jesus, ditt öga så på mig, att jag icke är i stånd att draga mig undan eller vända min blick ifrån dig och så bliva förvirrad. Ty utom dig finner jag i hela den vida världen ingenting fast och osvikligt, och den, som på tidens och människotankarnas svallande hav icke skall bliva förbryllad och vilsen, måste se på dig.

Pontus Wikner.

Tacksägelse- och böneämnen.

Hungersnöden i Kina, s. 68.

För välsignelse d. 14 mars.

Att Frida Prytz lyckligt framkommit till sitt arbetsfält, s. 71.

För det kvinnliga seminariet med dess övningsskola, s. 71.

För den glädjande utvecklingen i Chingtow, s. 72.

Bedjen för missionärerna etc.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: Riks 44 59. Allm. 224 73.

INNEHÅLL:

Mose och Herrens under. — Åter hungersnöd i Norra Kina. — Den 14 mars. — Brevavdelningen. — Tacksägelse- och böneämnen.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1923.